

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Scud/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8014201203
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8014201203.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkýň JUDr. Moniky Tobiášovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej, v právnej veci žalobcu R. N. R., trvale bytom N. socialistická republika, C. O., prechodne bytom K. republika, E., Z. XX, zastúpeného JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom so sídlom v Košiciach, Szakkayho 1, proti žalovanému Riaditeľstvu hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková 31, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 7. augusta 2014 číslo: S.-D.-S na základe žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 07.08.2014 rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice zo dňa 06.06.2014 č. S.-D.-S (ďalej len rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým zrušil prechodný pobyt žalobcu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania podľa § 36 ods. 1 písm. b) v spojení s § 33 ods. 6 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov (ďalej len zákona) tak, že podľa § 59 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že žalobca (ďalej len účastník konania) mal na území Slovenskej republiky povolený prechodný pobyt na účel podnikania od 12.05.2008 v zmysle § 19 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že si dňa 29.02.2008 na Veľvyslanectve Slovenskej republiky v Bangkoku podal žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikania. Uvedená žiadosť bola správne orgánu doručená dňa 10.04.2008, ku ktorej účastník konania doložil doklady v zmysle § 25 zákona č. 48/2002 Z. z.. Na potvrdenie bezúhonnosti doložil výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky vydaný Okresnou prokuratúrou Bac Giang s evidenčným číslom 6309/TP-LLTP zo dňa 20.01.2008.

Predmetný doklad o bezúhonnosti bol v rámci kontroly spisových materiálov cudzineckej polície predložený Oddeleniu koordinácie analýzy a štatistik Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov (ďalej len OKARŠ) na vykonanie odborného posúdenia, kde dňa 31.07.2013 bolo zistené, že sa jedná o falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky.

V zmysle § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, preto správny orgán dňa 20.08.2013 požiadal Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji o preverenie predmetného dokladu o bezúhonnosti. Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji dňa 30.12.2013 zaslalo správne orgánu

nótu Ministerstva spravodlivosti VSR č. 857/CH-BTP zo dňa 02.12.2013, v ktorej sa uvádza, že výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky účastníkovi konania Správou spravodlivosti provincia Bac Giang nebol vydaný.

Správny orgán dňa 27.12.2013 požiadal o informácie k uvedenému dokladu o bezúhonnosti aj Národnú jednotku boja proti nelegálnej migrácii Oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Východ (ďalej len NJBPNM), ktoré viedlo trestné stíhanie proti účastníkovi konania z dôvodu podozrenia z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Z dôvodu uplynutia premlčacej doby v zmysle § 87 ods. 1 písm. d) Trestného zákona zanikla trestnosť činu, preto vyšetrovateľ NJBPNM vydal dňa 30. 08. 2013 uznesenie o odložení veci ČVS: UHCP-59/NJ-V-2013.

NJBPNM dňa 30. 12. 2013 správnemu orgánu poskytla informáciu získanú Interpolom Hanoj zo dňa 21. 10. 2013, ktorej výsledkom bolo, že kompetentné justičné orgány Vietnamskej socialistickej republiky nevydali žiadny oficiálny výpis z registra trestov pre účastníka konania a ním predložený výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky bol posúdený ako falošný.

Účastník konania dňa 13. 01. 2014 v zápisnici podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku uviedol, že nesúhlasí so záverom odborného posúdenia, z ktorého vyplýva, že doklad o bezúhonnosti, ktorý k žiadosti o prechodný pobyt doložil a ktorý bol správnemu orgánu doručený dňa 10. 04. 2008 je falošný. Uviedol aj to, že výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky vyžiadal osobne sám na Justičnej správe v Bac Giang a za jeho vydanie zaplatil správny poplatok. Podľa účastníka konania je problém v tom, že predmetný doklad o bezúhonnosti poslal tretej osobe na Slovensko a tá následne po vybavení potrebných dokladov zaslala účastníkovi konania žiadosť o prechodný pobyt spolu s ostatnými dokladmi späť do Vietnamu. Uvedené doklady už nekontroloval a odovzdal ich rovno spolu so žiadosťou o prechodný pobyt na Veľvyslanectve SR v Bangkoku. V závere zápisnice účastník konania navrhol, aby bolo preverené, ako sa medzi jeho doklady dostal výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky vydaný v roku 2008, keď podľa jeho tvrdenia on o uvedený doklad požiadal v roku 2007. Keďže účastník konania žiadosť o prechodný pobyt spolu s príslušnými dokladmi osobne odovzdal na Veľvyslanectve SR v Bangkoku, správny orgán konštatoval, že nie je jeho povinnosťou zisťovať, prečo účastník konania spolu so žiadosťou o prechodný pobyt predložil doklad o bezúhonnosti, ktorý v zápisnici sám spochybuje.

K informáciám získaným cez veľvyslanectvo SR v Hanoji a cez Národnú ústredňu Interpol, že účastníkovi konania príslušné orgány Vietnamskej socialistickej republiky nevydali žiaden doklad o bezúhonnosti sa účastník konania vyjadriť nevedel.

Správny orgán v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia o zrušení prechodného pobytu dal možnosť účastníkovi konania vyjadriť sa k jeho podkladom, k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Účastník toto právo využil a 05. 05. 2014 sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia, v zastúpení splnomocnenou osobou vyjadril. Vo vyjadrení uviedol, že v rámci odvolacieho konania, ako aj v rámci trestného konania jasne preukázal, že z jeho strany nedošlo k úmyselnému konaniu čo do predloženia dokladu o bezúhonnosti a v rámci odvolacieho konania právne legislatívnym dokladom preukázal, že v čase keď sa trvale zdržiaval na území Vietnamskej socialistickej republiky, nebol trestaný a je bezúhonný.

Ďalej žalovaný uviedol, že účastník konania žiadnym relevantným spôsobom nepotvrdil svoje tvrdenie, že doklad o bezúhonnosti Vietnamskej socialistickej republiky, ktorý doložil k žiadosti o udelenie prechodného pobytu nie je falošný. Tvrdenia splnomocnenej osoby, že účastník konania nebol v domovskej krajine trestaný, o čom doložil aj nový výpis z registra trestov, správny orgán vyhodnotil ako neopodstatnené, nakoľko konanie o zrušení prechodného pobytu nerieši bezúhonnosť účastníka konania ale skutočnosť, že register trestov, ktorý predložil účastník konania k žiadosti o povolenie prechodného pobytu je preukázateľne falošný.

Pri vydávaní rozhodnutia správny orgán prihliadal na rodinný a súkromný život účastníka konania v zmysle § 36 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov. Podľa vyjadrenia účastníka konania, ktoré uviedol do zápisnice spísanej podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku a podľa materiálov cudzineckej evidencie, účastník konania má manželku a dve deti vietnamskej štátnej príslušnosti, ktorí žijú spolu s účastníkom

konania na území Slovenskej republiky. Manželka účastníka konania má na území Slovenskej republiky dlhodobý pobyt a deti prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, garantom ktorého je matka.

V súčasnej dobe je voči manželke účastníka konania D. H. R. taktiež vedené konanie vo veci zrušenia dlhodobého pobytu, ktoré je v súčasnej dobe prerušené, nakoľko je voči nej vedené trestné stíhanie za prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 2) Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky dňa 10. 04. 2008, predložila falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky. Od spáchania skutku uplynula premlčacia lehota v zmysle § 87 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, avšak v premlčacej dobe spáchala v roku 2011 úmyselný trestný čin - zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy (§ 13 Trestného zákona), za ktorý bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom zo dňa 15. 10. 2013 Okresným súdom Spišská Nová Ves, spisová značka 3T/193/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 10. 2013 a teda nedošlo k premlčaniu trestného stíhanie v zmysle § 87 ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z uvedeného vyplýva, že zrušením prechodného pobytu účastníkovi konania nedôjde k porušeniu jeho práva na rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života, teda dôsledky zrušenia prechodného pobytu nebudú neprimerané s ohľadom na jeho súkromný a rodinný život. Fakt, že účastník konania získal právo pobytu doložením falošného dokladu malo za následok aj to, že aj deťom účastníka konania bol následne udelený prechodný pobyt za účelom zlúčenia rodiny.

Správny orgán sa pri rozhodovaní zaoberal aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie v zmysle ktorého štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať, okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia a morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Mal za to, že dôsledky zamietnutia žiadosti o dlhodobý pobyt účastníkovi konania nie sú neprimerané. Zo spisového materiálu vyplýva, že účastník konania k žiadosti o prechodný pobyt na území Slovenskej republiky doložil falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky, čo je v zmysle Trestného zákona kvalifikované ako trestný čin. Vzhľadom na závažnosť činu účastníka konania, zrušenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky nie je v rozpore s článkom 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo správny orgán je povinný pri rozhodovaní prihliadať na verejný záujem, ktorý predstavuje všeobecné dobro spoločnosti, a ktorý má prednosť pred súkromným záujmom jednotlivca.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal včas odvolanie žalobca. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí tieto odvolacie námietky konkretizoval.

Po preskúmaní odvolania žalobcu ako aj celého súvisiaceho spisového materiálu dospel žalovaný k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť a to z týchto dôvodov.

Celé odvolanie sa v prevažnej miere zaoberá námietkami voči nesprávnemu aplikovaniu záväzných právnych predpisov čo do ochrany súkromného a rodinného života žalobcu (ďalej len účastníka konania).

K námietke k nesprávnemu aplikovaniu záväzných právnych noriem čo do ochrany súkromného a rodinného života účastníka konania odvolací orgán zdôraznil, že väzby či už rodinné, ekonomické a súkromné, na ktoré sa odvoláva účastník konania prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, by nikdy nevznikli, ak by došlo k zisteniu protiprávneho konania, ktorým je predloženie falošného výpisu z registra trestov už skôr. Vychádzajúc zo základnej zásady, že z nepráva nemôže vzniknúť právo je argumentácia účastníka konania vo vzťahu k jeho vzniknutým právam počas pobytu na území Slovenskej republiky neopodstatnená.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa zásahu do jeho práv na rodinný a súkromný život, odvolací orgán uviedol, že v danom prípade došlo k stretu dvoch základných práv a slobôd, na jednej strane práva účastníka konania na súkromie a rodinný život garantovaného Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd a na druhej strane práva štátu na bezpečnosť a verejný poriadok, teda k stretu záujmu súkromného so záujmom verejným. V tomto konkrétnom prípade odvolací orgán uviedol, že súkromný záujem nemôže byť nadradený verejnému záujmu. Odvolací orgán mal preukázané, že účastník konania

svojim konaním, kedy k žiadosti predložil falošný výpis z registra trestov, závažným spôsobom porušil zákon o pobyte cudzincov, preto je jeho súkromný záujem zotrvať na území Slovenskej republiky v rozpore s verejným záujmom, ktorým v tomto prípade je zachovanie zákonnosti a verejného poriadku.

Čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd pojednáva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydľia a korešpondencie. Správny orgán môže za určitých podmienok zasahovať do výkonu tohto práva. V tomto smere správny orgán dôsledne preskúmal osobné pomery účastníka konania a prihliadal na rodinný a súkromný život účastníka konania a to tým, že mu nebol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a po splnení zákonom stanovených podmienok môže opäť vstúpiť a zdržiavať sa na území Slovenskej republiky.

K námietke, že správny orgán v rozhodnutí o zrušení prechodného pobytu konštatoval, že k porušeniu práva na rešpektovanie rodinného a súkromného života účastníka konania nedôjde vzhľadom na predpoklad, že aj manželke bude zrušený dlhodobý pobyt, pričom tento záver opiera o skutočnosť z konania manželky, v ktorom ešte doposiaľ nebolo dokazovanie skončené a nebolo právoplatne rozhodnuté odvolací orgán uviedol, že manželka účastníka konania D. H. R., nar. XX. XX. XXXX má udelený dlhodobý pobyt. Preverovaním materiálov cudzineckej evidencie menovanej cudzinky bolo zistené, že v konaní o udelení prechodného pobytu predložila falošný výpis z registra trestov VSR. Uvedená skutočnosť bola potvrdená odborným skúmaním predmetného dokladu vykonaným OKARŠ RHCP Prešov. Manželka účastníka konania bola tiež na Slovensku právoplatne odsúdená za trestný čin prevádzachstva. V súčasnej dobe správny orgán koná vo veci zrušenia dlhodobého pobytu manželky účastníka konania. Podotkol, že skutočnosti uvedené vo vzťahu k manželke účastníka konania a jej pobytu na území Slovenskej republiky sú dostatočne podložené a odôvodnené.

V závere odvolania žalobca opätovne poukázal na Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého je správny orgán povinný pri rozhodovaní prihliadať aj na verejný záujem, ktorý predstavuje všeobecné dobro spoločnosti. Zdôraznil, že účastník konania nebol nikdy trestaný, a to tak počas pobytu na území Vietnamskej socialistickej republiky, ako aj na území Slovenskej republiky a nijako neohrozil národnú bezpečnosť ani verejnú bezpečnosť. Výpis z registra trestov nie je dokumentom, ktorý by zakladal práva a povinnosti, ale iba deklaruje určitú právne relevantnú skutočnosť. Touto skutočnosťou je to, či účastník konania nebol súdne trestaný, pričom účastník konania preukázal, že nikdy súdne trestaný nebol. Počas pobytu na území Slovenskej republiky si riadne plní svoje odvodové povinnosti, nie je záťažou pre sociálny systém Slovenskej republiky a v konečnom dôsledku v žiadnom prípade jeho pobyt na území Slovenskej republiky neohrozuje verejný poriadok.

Vo vzťahu k námietke, že účastník konania nebol nikdy trestaný odvolací orgán uviedol, že konanie o zrušení prechodného pobytu sa netýkalo bezúhonnosti účastníka konania ale skutočností, že k žiadosti o povolenie na prechodný pobyt predložil falošný výpis z registra trestov domovskej krajiny.

Odvolateľ ďalej namietal neprimeranosť rozhodnutia s ohľadom na súkromný a rodinný život účastníka konania, poukazoval na § 36 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov.

Námietka týkajúca sa ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov podľa ktorého ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia prechodného pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia prechodného pobytu najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny, bola vysporiadaná správnym orgánom v odôvodnení rozhodnutia o zrušení prechodného pobytu.

V zmysle § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Toto ustanovenie vyjadruje zásadu zákonnosti, požiadavku na súladnosť správania správneho orgánu so všetkými právnymi predpismi s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, ako aj s ďalšími predpismi, čiže zahŕňa nielen dodržiavanie procesnoprávných, ale aj hmotnoprávných predpisov.

Skutočnosť, že účastník konania predložil falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky je v zmysle Trestného zákona klasifikovaná ako trestný čin. Vzhľadom na závažnosť činu účastníka konania, zrušenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky nie je v rozpore čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z dôvodu, že správny orgán je pri rozhodovaní

povinný prihliadať aj na verejný záujem, ktorý predstavuje všeobecné dobro spoločnosti, a ktorý má prednosť pred súkromným záujmom jednotlivca.

Na základe uvedeného dospel odvolací orgán k záveru, že boli naplnené zákonné dôvody na rozhodnutie o zrušení prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania. Žalobca neuviedol žiadne relevantné dôkazy, ktoré by viedli k zrušeniu predmetného rozhodnutia, preto odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného. V žalobe uviedol, že odvolací orgán v odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutočnosti, že účastník konania v konaní o povolenie na prechodný pobyt predložil falošný výpis z registra trestov a v rámci správneho konania túto skutočnosť nevyvrátil. V ďalšom poukázal na to, že zrušenie prechodného pobytu nebude mať negatívne dôsledky na jeho rodinný a súkromný život, nakoľko tento môže po vycestovaní mimo územia SR opätovne požiadať o udelenie prechodného pobytu. Odvolací správny orgán mal za to, že prvostupňový správny orgán správne neaplikoval ustanovenie § 36 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov z dôvodov, že súkromný záujem nemôže byť nadriadený verejnému záujmu, že účastník konania predložením falošného výpisu z registra trestov postupoval v rozpore s verejným záujmom, t.j., že v konkrétnom prípade ide o zachovanie zákonnosti a verejného poriadku.

Žalobca mal za to, že žalovaný vydaním rozhodnutia porušil príslušné ustanovenia zákona o pobyte cudzincov a jeho rozhodnutie je v zásadnom rozpore s Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor o ochrane ĽPaZS) ako aj s Čl. 3 ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa (ďalej len Dohovor o PD), ktorý je súčasťou právneho poriadku.

Poukázal na § 36 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, ktorý jednoznačne deklaruje, že ustanovenie § 36 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov sa nepoužije, ak by dôsledky zrušenia pobytu boli neprimerané s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny.

V tejto súvislosti uviedol, že je ženatý a má tri maloleté deti s tým, že tak manželka ako aj tri maloleté deti sú v celom rozsahu odkázané na žalobcu ako žiteľa rodiny. Manželka poberá iba rodičovský príspevok a jediným príjmom posledného dieťaťa sú rodinné prídavky. V prípade, ak by žalobca mal bezodkladne vycestovať mimo územia SR, rodina by ostala bez príjmov, lebo živí celú rodinu a zabezpečuje jej existenciu. Bez tejto činnosti by sa jeho manželka a deti dostali do nepriaznivého sociálneho postavenia, za hranicu sociálnej núdze. Manželka sa z dôvodu útleho veku posledného dieťaťa nemôže zaradiť do pracovného pomeru. Odlúčenie od rodiny by znamenalo nielen priame ohrozenie materiálnych potrieb ich maloletých detí, ale tiež by nenapraviteľne poznamenalo aj ich harmonický vývoj v psychickej a fyzickej oblasti a bol by v dôsledku toho jednoznačne ohrozený ich záujem, ktorý je v zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým záujmom a stojí nad ostatnými záujmami spoločnosti. Vycestovanie celej rodiny mimo územia SR by nebolo možné z dôvodu, že účastník konania ako aj manželka sú už dlhodobo na území Slovenskej republiky, na rodnú krajinu stratili predovšetkým ekonomické väzby, čiže neobstojí tvrdenie správneho orgánu, že zrušenie prechodného pobytu nebude mať neprimerané následky na súkromný a rodinný život účastníka konania. Opätovne poukázal, že nikdy v minulosti, a to tak počas pobytu na území Vietnamskej socialistickej republiky ako aj na území Slovenskej republiky, nebol nikdy trestaný, nemá žiaden záznam v registri trestov, čo preukázal právne legitímnym dokladom ktorý sa nachádza v administratívnom spise.

Poukázal na zásadnú skutočnosť, že výpis z registra trestov nie je dokumentom, ktorý by zakladal práva a povinnosti, ale iba deklaruje určitú právne relevantnú skutočnosť. Touto skutočnosťou je to, či účastník konania, resp. žiadateľ o povolenie pobytu bol, či nebol súdne trestaný. Žalobca pritom preukázal, že nebol v minulosti súdne trestaný. Počas pobytu na území SR si riadne plní svoje odvodové povinnosti, nie je záťažou pre sociálny systém SR a jeho pobytu na území Slovenskej republiky neohrozuje verejný poriadok SR.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania (žalobcu za prítomnosti tlmočníka), oboznámil sa s obsahom

administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup správnych orgánov v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie o zrušení prechodného pobytu žalobcu na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. (ďalej len zákona) z dôvodu, že boli u neho zistené skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. e) zákona.

Na základe odvolania žalobcu, žalovaný podľa § 59 ods. 1, 2 správneho poriadku odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho poriadku potvrdil.

Rozsah preskúmacieho konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 247 a nasl. O.s.p.) bol daný rozsahom žalobných námietok.

Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 alebo ods. 7,

Podľa § 33 ods. 6 písm. e) zákona policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

Podľa § 36 ods. 2 zákona ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia prechodného pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia prechodného pobytu najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení nesporne vyplýva, že policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje, alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady.

V danom prípade bolo v správnom konaní zistené a preukázané, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky (na potvrdenie bezúhonnosti), žalobca predložil falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky.

Vyplýva to z odborného posudku, z informácie Interpolu zo dňa 24.10.2013 č. PPZ-MPS-NUI-4515/2013-VH o preverovaní uvedeného dokladu vo Vietname ako aj z informácie Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji o preverovaní predmetného dokladu o bezúhonnosti, ktorý uvedenú skutočnosť preveroval prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti VSR, ktoré v nóte č. 857/CH-BTP zo dňa 02.12.2013 uviedlo, že „...Výpis z registra č. 6309/TP-LLTP žalobcovi Správou spravodlivosti provincie Bac Giang nebol vydaný.“

Falšovanie dokladov je samo o sebe dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a teda aj na zrušenie prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona, preto neobstojí námietka žalobcu o jeho bezúhonnosti, ktorá sa v tomto konaní ako taká neposudzovala, pričom žalobca nepredložil žiaden relevantný doklad ktorý by preukázal, že doklad falšovaný nebol.

Neobstojí ani námietka smerujúca k porušeniu § 36 ods. 2 zákona, resp. k porušeniu Článku 8 ods. 2 Dohovoru o LPaZS, ako aj Článku 3 ods. 2 Dohovoru o PD.

Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o LPaZS každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa článku 8 ods. 2 Dohovoru o LPaZS štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa Článku 3 ods. 2 Dohovoru o PD štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú zabezpečiť dieťaťu takú ochranu a starostlivosť, aká je nevyhnutná pre jeho blaho, pričom berú ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za neho zodpovedných, a robia pre to všetky potrebné zákonodarné a správne opatrenia.

Tak ako to správne uviedol žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, zrušením prechodného pobytu žalobcu nedôjde k porušeniu jeho práva na rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života a dôsledky zrušenia prechodného pobytu nebudú neprimerané s ohľadom na jeho súkromný a rodinný život, keďže aj voči manželke je vedené konanie o zrušenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky, nakoľko je voči nej vedené trestné stíhanie za prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny podľa § 352 ods. 1, 2 Trestného zákona, lebo k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky predložila falošný výpis z registra trestov a zároveň bola právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin - zločin prevádzachstva v štádiu prípravy (trestný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T/193/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2013).

Z uvedeného vyplýva, že dôsledky zrušenia prechodného pobytu nebudú neprimerané s ohľadom na jeho súkromný a rodinný život, nebudú porušené ani práva ich spoločných detí, ktoré sa predovšetkým odvíjajú od práv a povinností rodičov.

Zároveň z Článku 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ĽPaZS vyplýva, že štátny orgán môže zasahovať do výkonu práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, ak je to v súlade so zákonom a v záujme národnej či verejnej bezpečnosti.

Falšovanie dokladov, ktoré v slovenskom právnom poriadku zakladá aj skutkovú podstatu trestného činu je nepochybne takou okolnosťou, ktorá poukazuje na ohrozovanie verejného záujmu a národnej bezpečnosti. Zároveň je zákonným dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky a zrušenie prechodného pobytu.

Nepochybil preto prvostupňový správny orgán ak z týchto dôvodov zrušil prechodný pobyt žalobcu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania a ak žalovaný toto rozhodnutie ako zákonné potvrdil.

Rozhodnutia správnych orgánov sú jasné, zrozumiteľné, skutková aj právna argumentácia je v medziach logickej správnej úvahy.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca nebol v konaní úspešný, žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Krajského súdu v Prešove na Najvyšší súd SR v Bratislave, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.